

"רבני הערב רב"

המכשירים ומערבים
בסולי חיתון בישראל

השערורי' הגדולה של הכנופי' המוכרים כפיית גיטין
ומתירים אשת איש וממזירים על ידי,

"שר הכפי' בעלסקי"

וכת דילה וואלמארק, רלב"ג, עפשטיין, לאנדסמאן,
פריד, ושאר רבני הערב רב העוזרים להם ועושים
במחשך מעשי זמרי ומבקשים שכר כפנחס,
ושיתפרסם שמם בקרוב בעזהי"ת.

י"ל ברוקלין ניו יארק

שנת ת'הא ש'נת ס'וף ה'ערב-רב
לפ"ק

פסק דין מהבד"צ דעדה החרדית דירושלם עיה"ק

בס"ד למע"כ הגה"צ כש"ת...
הגנו הביד"צ הח"מ פונים בזה למע"כ הדר"ג שליט"א על דבר מקרה בלתי טהור המזדמן כעת במקומכם
והוא בנוגע לאשת מו"ה... הי"ו מרת מרים חיה לבית מונד, שהלכה והיתה לאיש אחר על סמך ג"פ
שהוציאו מבעלה בכפיה.

**וכבר גלינו דעתינו דעת תורה שגט פסול הוא ודינה עדיין כאשת
איש גמורה, ואם יהיו לה בנים ממנה ח"ו הם ממזרים...**

...וחובה מוטלת על כל מי שהיכולת בידו לפעול ולהפעיל שהאשה תקבל גט פיטורין כדת וכהלכה
מבעלה... והשי"ת יהא בעזרינו שיתקדש שם שמים על ידינו ונזכה לגאולתן וישועתן של ישראל בב"א.
וע"ז באעה"ח הביד"צ פעיה"ק ירושלם ג' כסלו תשס"ה לפ"ק.

נאם משה שטרנבוך ראב"ד

נאם מאיר בראנדסדארפער

נאם אברהם יצחק אולמאן

חותם הבי"ד

* * * * *

בס"ד

שמענו שיש כמה מקרים כאלו ש"רבנים" מסדרים גט שהוא מעושה רחמנא ליצלן, וכפי הנראה מתקדמים
באמריקא למצב שכל הנושא גרושה צריך לברר באיזה בית דין נתגרשה... ואין חוששין להוצאת לעז וחרם
כמבואר בנו"ב (אהע"ז מהדר"ק סימן פ"ח) ועוד אחרונים, ומסיק שם בנו"ב שאם הבי"ד מגדילן מטעם זה
ולא מגיע - הם גופא בנדוי עי"ש, ולכן בקשתנו מרבני אמריקא העומדים על משמר היהדות שלא יתנו
פירצה כזאת ברבנים שידועים כחרדים בעוונותינו הרבים, ובשתיקה נותנים להם יד להמשיך חס ושלום.
והנני יושב ומצפה בכליון ממש לרחמי שמים וישועת ה' כהרף עין

משה שטרנבוך

ראב"ד דביד"ץ ירושלם עיה"ק - כמכתבו מיום כ' מרחשון תשנ"ט

בעו"ה יש כמה מוסרים בינינו ר"ל ועוד משתוממין היתכן שעדיין מתמהמה בן דוד מלכא, האם יש
אפשרות שיבא ויגאלנו בזמן שיש מספר כה גדול שדנים בערכאות של עכו"ם ומחללים שם שמים. האם
יודעין כמה משפחות כבר נהרסו על ידי ערכאות של עכו"ם - דהיינו שעל כל סכסוך קל הערך כבר
מלומדות הן להזמין הפאליים לסלק את הבעל מן הבית לחלוטין ולאסור עליו כל קשר עם ילדיו, והי' אם
לא יציית הבעל לתנאים האלה יוליכו אותו בכבלי ברזל ויאסרו אותו בין העכו"ם רוצחים הכי מסוכנים,
כמו כן נעשה פרצה בזמנינו שעושיין גימין מעושות, וקרוב הדבר הוא שאשה זו שמתחתן על ידי גט מעושה
וולדיה ממזרים ומולידים דור של חוצפה יסגי ובנים משחיתים... - ואחרי כן מתפלאין על כל המקרים
המועזים.

מדברי הגאון רבי אריה שכטר שליט"א

באסיפת התעודות העולמי טבת תשנ"ט

* ה"ה מר הירש מיכל (ב"ר יצחק אייזיק) טישין מ'סילווער ספרינג, מערילענד

בס"ד
הנה יצא קול ביום י"א מרחשון ה'תשנ"ז שהאשה מרים חיה רובין בת שלמה ליב מונד דמאנטרעאל נתגרשה
מבעלה... הנה זאת למודעה שיש כאן קלא רלא פסיק וגם בידורים ודגלים לדבר שהאשה הזאת הנ"ל היא
בחזקת אשת איש.

וע"ז באעה"ח ביום י"ט מרחשון ה' תשנ"ז

יוסף ראזענבלום

בס"ד
מכיון שמחזיקי ידי עוברי עבירה... עשו מעשים אשר לא יעשו, ויצא קול ביום י"א מרחשון ה'תשנ"ז שהאשה
מרים חיה רובין בת שלמה ליב מונד נתגרשה מבעלה... הנה זאת למודעה, שלפי הבידורין שנתבררו בידור אחר
בידור, שהאשה הנ"ל מרים חיה רובין (לבית מונד) הרי היא עדיין אשתו של בעלה... והרי היא אשת איש
גמורה.

וע"ז בעה"ח לכבוד התורה וקדושת עמו ישראל. מרחשון ה'תשנ"ז

הק' שמואל זאב ליכטער

אבדק"ק קראסנא

ב"ה
מה שנתפרסם מכתב מיום י"ב אלול תשנ"ז בענין פרשת ר' ..... ואשתו מרים ח' לבית מונד ש', ואמרו בשמי
שאני התרתי לכפות על גמ, הנני בזה להודיע שמעולם לא התרתי כזאת ובפרט לאחר ששמעתי וראיתי מכתבים
מגדולי הרבנים שליט"א שפוסלים הגמ...

י' אדר א' תשנ"ז

פנחס הירשפרונג

ב"ה י"ב אייר תשנ"ח לכבוד מורנו ורבנו פאר הדור והדרו...

...בענין הגט שקבלה ח' רובין ממשפחת מונד ממאנטריאל מבעלה... מברוקלין על ידי כפייה... אני הייתי חבר
בבי"ד זה ביחד עם הרב ישראל בעלסקי הרב אריה רלב"ג... אחרי כן הסתלקתי מן הבי"ד... שהייתי משוכנע שאין שום
בסיס על פי הלכה לכפייה והגט שנערך על ידי כפייה הוא גמ מעושה והאשה ח' רובין אסורה להנשא... לתמהוני הגדול
קבלתי בדואר פסק דין שכתב הרב רלב"ג ונתבקשתי לחתום על היתר כפייה... עיינתי ברצינות להפסק דין של הרב
רלב"ג ומצאתי שאין בו ממש... סיכום הדברים, הפסק של הרב רלב"ג אין לו בסיס ואין לסמוך עליו כלל וכלל... והאשה
אסורה להנשא...

בענין התשובה ששלח הרב ישראל בעלסקי להגנה על הפסק דכפייה נודעזעתי לקרוא את התשובה שיש בו
שינוי המציאות, יצור של הגדת עדות, וגילוי כח הדמיון שלו... האמת ניתן להאמר שהרב בעלסקי זיף את כל המציאות
ואת כל הגדת עדות... הכח הדמיון של ר' בעלסקי היה שולט לייצור פסק שלא היה ולא נברא... ואין להאריך בזה.

החותם לכבוד התורה והוקרה והערצה

אלי' פסח ראמינק

[מלפנים ר"מ רבי חיים ברלין כעת רב בפאר ראקאוויץ]

בס"ד ב' לסדר וישלח התשס"ה

...בנידון מוהר"ר... ואשתו מרת מונד... הנידון כאוב מאד, אבל התורה איננה הפקר והדבר ברור שמרת ח' רובין
[מונד] היא אשת איש בלי ספק עד שיגרשנה הבעל...

מנשה הקטן

אבדק"ק אונגוואר

הנה בענין שבין הר' ר'... שיחי' ובין אשתו מרים ח' רובין [מונד], שהיא עכשיו עדיין אשתו הגמורה של בעלה
הרב... הנ"ל ברצוני לקבוע בזה... שכל מה שעשו ר' מרדכי גימפל וולמרק ואגודת הרבנים בענין זה ובענין
ששלחו הזמנות אח"כ, כולם מעשים של הבל הם ומעשים של קנוניא ושל שקד ושל אי אמת...

הנני החותם ביום ט' כסלו ה'תשס"ה בכבוד התורה

שלמה בלומנקרנץ

מכתבי רז"נ גולדברג חבר ה"רבנות"

מכתב א' (קודם ה"חתונה")

[תשרי תשס"ה]

ראיתי מה שהעלו הרבנים... [ה"ה גרטנר, לאנדעסמאן, שפרן^א], להתיר במקום עיגון גדול... וגם העליתי עוד צירוף שקיבל מעות^ב והתפשר לגרש ואח"כ חזר בו וא"כ הוא כתליא זובין ולכן אני מצטרף להיתר אבל בתנאי שיצטרפו לזה עוד רבנים מובהקים.

זלמן נחמיה גולדברג

מכתב ב' (למחרתי של ה"חתונה")

י"ב מרחשון תשס"ה
בענין הגט של רובין בבורו פארק. הנני להודיע בזה כי מה שהצטרפתי לרבנים המתירים את אשתו מונד לא היה אלא מכח שהיה "שעת הדחק גדול" מאד, ובשעת הדחק סומכים גם על דעת יחיד להח"מ^א, אכן כעת ששמעתי שניתן לפיוס את המגרש שיתן גט חדש, ובנקל ניתן לקיים בקשתו אין ספק שאין לסמוך על ההיתרים, ולעני"ד גם שאר הרבנים המתירים מסתמא דעתם כן, והקב"ה יצילנו משגיאות. ובאתי על החתום

זלמן נחמיה גולדברג

מכתב ג' (שבוע ימים אחר ה"חתונה")

י"ח חשון תשס"ה

כבוד ידידי הרב הגאון הרב רומנק שליט"א
בענין גט רובין, אמנם הצטרפתי לדעת... ר' מנדל שפרן שהתיר, אבל מאחר ששמעתי מכת"ר כל מיני דברים "שהב"ד לא התנהל כראוי על פי דין תורה, ולא נשמע טענת הבעל", ולכן פשוט שידי מסולקת מזה^א, ובכל מקרה צריך לעשות כל השתדלות לקבל גט בלי פקפוק, בברכה ידידו

זלמן נחמיה גולדברג

מכתבי הגר"מ הלברשטאם חבר הבד"צ [קרובו של האשה]

מכתב א' (כשלושה שבועות לפני ה"חתונה")

בס"ד ער"ס תשס"ה

מצטרפינא בהדאי לדברי המתירים לאשה שליט"א ולפי התנאים שכתבו לעיל. והשי"ת יפרוס סיכת שלומו עלינו כ"ר.
משה הלברשטאם

מכתב ב' (לאחר ה"שבע ברכות")

בס"ד י"ח מרחשון תשס"ה

אחרי שנודע לי כמה פרטים בענין הגט הנ"ל של רובין-מונד, הרינו מסלק ידי מזה.

משה הלברשטאם

מכתב לאנדעסמאן מכנופיית המעשין

חי אב תשס"ד

עברתי על תשובת ידידי.. מוה"ר צבי גארטנער.. בנידן לגט הנ"ל. ואף שיש לדון בכמה דברים שכותב שם, מכל מקום נלע"ד שלמעשה דבריו נכונים בנוגע להיתר אשה זו, וגם אני העליתי כדבריו בתשובה שכתבתי^א בנידון...
שמואל יהודה ליב לאנדעסמאן

ולהבדיל בין...

מכתב הבד"צ דירושלים

י"א מרחשון תשס"ה

נדהמנו לשמוע על פירצה חמורה ר"ל להתיר אשת איש על ידי נתינת גט בכפי" ממש, עד שהבעל הוכה בהלם אלקטרי^א, ובלי קבלת עדות על טענות האשה ושלא בפניו, ה"ה מרת מרים חיה בת שלמה אריה ליב לבית מונד אשת מו"ה... ואשר על כן הננו לגלות דעתנו דע"ת כי גט פסול הוא ודינה עדיין כאשת איש לכל דבריה עד שתקבל גט אחר כהלכה, ובאם תנשא לאחר בגט זה הרי בניי ממנו ממזרים רח"ל... [ג' כסלו תשס"ה]... וכבר גלינו דעתנו דעת תורה שגט פסול הוא ודינה עדיין כאשת איש גמורה, ואם יהיו לה בנים ממנה ח"ו הם ממזרים...

נאם אברהם יצחק אולמאן

נאם מאיר בראנדסדארפער

נאם משה שטרנבוך ראב"ד

^א עיין בקונטרס הר"פ, שם נתבאר היטב שכל "היתרים" של ה'ר' גרטנר ושפרן מיוסדים על דברי טטות והבל, עיי"ש.

^ב שקר מיוסדה! הוא קיבל מעות שגיסו היי חייב לו על פי פסק בי"ד, ולא בשביל מתן גט.

^ג הלואי שהיה מגלה לנו דלאיזה ח"מ הוא מכוי, ואולי ה"חס" הידוע משלשת בני נח...

^ד מאיש כזה לא יהי לנו שום חידוש אם ביתיים יתוודע לנו שכבר כתב "מכתב ד' " ל"הכשיר" עוד פעם...

^ה ואולם עד הנה הוא מפחד לפרסם מה שכתב כדי לא לתפוס אותו בשקריו וכזביו, כידוע לרבנים. ועיין במכתב קודש מאדמו"ר הגה"ק מסאטמאר שליט"א

הר"פ, שכבר חרף משפטו, וחכם עדיף מנביא.

^ו מעשה רציחה זו נעשה על ידי איש הבליעל מרדכי וולמרק, המכונה עצמו כ"ראש ישיבת שערי תורה" במאנסי, וכנופיא דילי.

לכבוד חברי קהלתינו חק' די בכל אתר ואתר חי"ו

זה שתי שנים נבלה נעשתה בישראל אשר כל השומע תצילנה שתי אזניו, דהיינו שחיים מאלינאוויטש
דין תוה"ק הגט בטל ואינו גט כלל, ולאחר שהבעל ערער על הגט לפני ביד"צ של התאחדות הרבנים וגבו
עדות על זה, פנו אל מסדרי הגט, במכתב מיום כ"א לח' סבת תשמ"ח, שמוכנים לשמוע למה עשו ככה, וכן
בע"פ שלא יחירו את האשה לעלמא, משום שיש פקפוקים על הגט, והם לא רצו להשיב מאומה, רק עשו מה
שלבם חפץ. לאור זה יצא הוראה מהביד"צ ביום ו' שבט תשמ"ח, כדלהלן: "אנחנו חתומי מסה מגלים בזה
דעתנו דעת תורה אודות הגט שניתן ביום א' מקטן בערב אור ליום כ"ב כסלו דהאי שתא ביד האשה ...
אשר נסדר ע"י סופר שליח וב' עדים בלי ביד"צ בכפי' ע"י עכו"ם, אחר מו"מ של הלכה לאור הבירורים
שבידינו חי' גט מעושה שלא כדין, ע"כ אסורה האשה ... לחנשא לשום אדם עד שתקבל גט כשר מבעלה כדת
משה וישראל, ולאות אמת חתמנו שמינו יום ב' בשלח ו' לחודש שבט תשמ"ח לפ"ק". ועל זה חתמו ז'
רבנים מובהקים מומחים לעניני גיטין וקידושין, וידידינו הרב הגאון מוה"ר מנחם זכרי' זילבער
שליט"א כתב תשובה להגה"צ ממונקאטש שליט"א אשר בו בירר שכל מעשה הגט פסולה, וכל דבריו כנים
ואמיתיים.

גם בא לפני אבי האשה וסיפר לי כל הענין, ואמרתי לו שכפי אשר סיפר לי הגט פסול ונעשה
יבירה גדולה וצריכים לעשות גט חדש עפי"ד תוה"ק, אבל האב חשש שהבעל יבקש סכום גדול תמורת גט
אחר, וחשש עוד שלא יבוא הדבר לפני ערכאות המדינה, שהוא עון פלילי לעשות כזאת לחטוף איש במרתף.
וסיפר לי שקודם מעשה של הגט עסקו שני רבנים חשובים מאוד אחד מצד הבעל והשני מצד האשה, לגמור
הסכסוכים ולהביא לגט עפ"י ד"ת, והבטחתי לו שאעשה כל מה שבכחי שהרבנים הללו יגמרו הדבר שהבעל
יתן גט פטורין מחדש, ובעזרהי"ת ביום שלישי ששה ימים לחודש תמוז שנת תשמ"ח גירש הבעל האשה הנ"ל
כדמו"י, ושמתתי מאוד שעלה בידינו להסיר מכשול גדול ונורא, ולא חשבתי שאצטרך להזדקק עוד למעשה
נבלה זו.

כעת בא לפני אברך אחד יו"ש תלמיד ישיבתינו ממשפחה נכבדה של חסידים ואנשי מעשה ושאל חו"ד
היות שמדברים לו נכבדות עם אשה אחת שנתגרשה במאנסי אצל הנ"ל, ועמדתי מרעיד לשמוע שאנשים הנ"ל
עדיין מסדרין גיטין אחר שנתגלה קלוונם שהם רצו להתיר אשת איש בעד בצע כסף. וגם נודעתי שהם
מקילים בשאר עניני אישות, כל מה שמותר בדיעבד במקום עיגון גדול הם עושים לכתחילה, כמו שעשו
בגט הנ"ל שהמסדר הגט חי' עדות על הגט ונעשה בליילה בבית האשה ע"י שליח בעת שהאשה היתה שם,
ומעשיהם מוכיח שהמה קלי הדעת והמה גרועים ממי שאינו בקי בסיב גיטין שכ' מחרי"ו בחשובה (סי'
פ"ח זסי' קכ"ח) הובא דבריו בהקדמה לספר קב נקי, דגרע ספי מהל' שחיסה דאמרינו בפ"ק דחולין
דאינו יודע חל' שחיסה אסור לאכול משחיסתו, ומבואר בגמרא גיטין (דף ה' ע"ב) בר חדיא בעי לאתויי
גיטא אתא לקמי' דרבי אחי דחוח ממונה אגיסי, וברש"י וחון ממנון גברא רבא לאורויי הלכות גיטין.
ואם לענין שוחס נפסק שצריך להיות ירא שמים מרבים, כ"ש בדבר חמור של גיטין, להתיר אשת איש
לעלמא.

לכן הנני להורות הוראה ברורה לכל בני קהלתינו אנ"ש והסרים למשמעתינו, שאין לסמוך עליהם
בשום הוראה, ואין להתדיין לפניהם בשום דיני ממונות, וכ"ש שאין לסמוך עליהם בשום דבר בעניני
אישות, סידור גיטין וחליצה, וכן שלא לישא אשה שתתגרש מהיום בפניהם, כי אין להם שום נאמנות
שנעשה כדת והלכה. רק לעשות דברים הנ"ל עפ"י רבנים מובהקים תלמידי חכמים ויראי השם העושים
מלאכת השם באמונה ושמשו אצל רבנים גדולי תורה מדור הקודם בדרך הסלולה לנו מאבותינו ורבותינו
הקדושים, ולמזהיר ולנוזהר שלומים תן כמי נחר. והשי"ת יאיר עינינו באור תורתו וינחנו במעגלי צדק
למען שמו בלי שום מכשול ותקלה ח"ו עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

חתמתי שמי היום כ"א כסלו תש"ן לפ"ק, ברוקלין יצ"ו

בעזהש"ת

בהשערוריה של "אשת איש" שנשאה לאיש זר ע"י "גט מעושה" בטל, כשכבר השליש בעלה גט כשר
בבית דינינו ומיאנה מלקבלה רק בכדי שתוכל להמשיך לקפח את בעלה מזכויותיו ע"י הערכאות

בענין הכרוז ד"אם לא יגיד ונשא עונו" שיצא מהרבנים הגה"צ מוה"ר חנינא אברהם לייטנער שליט"א, הרה"ג מוה"ר
שלמה יהודה וויינבערגער שליט"א, הרה"ג מוה"ר יקותיאל יהודה פילאפף שליט"א ביום כ"א טבת ה'תשס"ה, שבו חייבו את
תברי בית דינינו להתייצב ולהעיד בפניהם בענין הגט שהשליש אצלינו הבעל מו"ה אברהם רובין ה"ו בעד אשתו מרים ח'י
(לבית מונד),
הנה בנוגע אם יש כח לב"ד לגזור על דיינים ועדים שיבואו לפניהם כדי לחקור אותם על פרטי הדברים של מעשה
ב"ד שלהם בכדי לבדוק על כשרותה, ואם יש לחייבם ע"ז מכת החיוב דאם לא יגיד.

ראשית, הלכה היא דבי דינא בתר בי דינא לא דייקו (ב"ב קל"ח, ב):

א, עיין שו"ת אבקת וכול סי' כ"א, בשם הרשב"א ח"א סי' אלף קמ"ט, ומהריב"ל ח"ג סי' ל"ב דבי"ד בתר בי"ד לא
דייקו, ואפילו להסבורים שכהיום שהטעות שכיחא דייקנן אחר בי"ד, זהו דוקא כשיש ערעור על איזה טעות ברור על פסק
דינם, כמו שכתב בשו"ת סמיכה לחיים סי' ט' ד"ה ועוד נראה, ובשו"ת חיים ביד סי' מ"ה, ד"ה ועדיפא, וראיתי, וכן יוצא
מדברי שו"ת אבן יקרה חו"מ סי' ג' ע"ש. (ואפילו כשיש גילוי טעות בפס"ד של בי"ד, אם אין הטעות ברור אלא שתליא
בסברא, ג"כ אין בכח שום בי"ד לבטלה עי' שו"ת תשב"ץ ח"ב סי' קט"ז, ושו"ת מהריב"ל הנ"ל, ושו"ת חוט השני סי' ס').
וכש"כ ב"ד שאין כאן שום גילוי טעות וכדומה בודאי שאין כח לשום בי"ד לחייב באופן סתם על דיינים לגלות להם פרטים
שבמעשה בית דין שלהם כדי שיוכלו לבדוק בכשרותן. [כדאי לציין, העירוב שבוויליאמסבורג שמקום מציאותה וגבולה הוא
בגוד סוד, ועל אף שבערך מאה רבנים הדדים שם מתנגדים ומעררים עליה, עכ"ז לא עלתה על דעתם שיהיה בכוחם לגזור
על הרבנים המתקנים את העירוב לגלות להם פרטים הנ"ל, ועי' לקמן אות ד/ג].

ב, ועי' לבוש חו"מ סי' י"ב ס"ב שכתב וז"ל, אין לדין להודק לשום דין שנעשה פסק עליו כבר, אע"פ שאחד נותן
אמתלא לדבריו שכפאוהו לדין וכה"ג, אין להודק לו דבי דינא בתר בי דינא לא דייקו, שאם כן אין לדבר סוף עכ"ל, והעתיק
לשונו בערוך השלחן חו"מ סי' ג' והוסיף בזה הלשון, מלבד שזה גורם שנאה ומחלוקת ואין שלום יוצא מענין כזה עכ"ל,
ובלבוס שם סי' י"ד ס"ו כתב מהאי טעמא שאפילו כשנותנין מהיכן דנתני לא יכתבו רק הטענות והפס"ד אבל "אין צריך
לגלות טעמו בראשונה פן יעקשו עמו מה שלא יוכלו לעשות כן קודם שידעו ראיותיו" עכ"ל.

שנית, שייך כאן הלכה דאין נזקקין:

א, וכש"כ ב"ד, פשוט וברור שיש סמכות לאותו הבי"ד שעשו המעשה ב"ד, לפסוק שעד שהאשה אינה יוצאת מן
הערכאות ולתקן את אשר עוותה, לא יזדקקו לה כלל לענין מסירת הגט, וכן פסק להלכה גם בשו"ת משנה הלכות מהדו"ת
ח"ד, סי' ק"ע, קע"ב, קע"ד, קפ"ג, שצריכין להחזיר את המצב כמו שהיה טרם הערכאות ולצאת משם מכל וכל ורק אח"כ
נזקקין להתובע [ועי' בשו"ת שבט הלוי ח"ט סי' רפ"ז, ובשו"ת תשובות והנהגות ח"ג סי' תל"ח]. ופשוט דאין כח לשום בי"ד
לכוף עליהם בתורת גזירה שישנו את פסק דינם בזה [וכנ"ל אות א/א], ואם אכן קיים כח כזה אז מוטב לבצע כח זה על אותן
בתי דין "המהרסים" את הדת ו"מסייעים" ביד הנשים להמשיך בערכאות, ולא להיפך.

שלישית, הדין דאם לא יגיד לא שייך כאן כלל:

א, יש מבוכה בפוסקים אם החיוב דאם לא יגיד הוא רק כשמפסיד לחבירו ממון ע"י שאינו מעיד לו, עי' חקרי לב
חו"מ ח"א סי' י"ד, ויד אליהו, פסקים סי' צ"ט ע"ש, וא"כ הרי מבואר בפוסקים דבכל מידי שרוצים לכוף על האדם (לא רק
לענין הוצאת ממון) יש לו לענין הזה דין מוחזק שיוכל לומר קים לי כהפוטרים אותי, עי' מהרי"ט ח"ב אה"ע סי' כ"ז שכתב כן
בשם הרא"ש לענין חיוב שבועה, וכן פסקו להלכה בשו"ת מהר"י הכהן חו"מ סי' י"ט, ושו"ת שערי דיעה ח"ב סי' ק"פ, ושו"ת
מהר"ם זכות סי' י"ג וי"ד, ושו"ת חכם צבי סי' קס"ט, ושו"ת בית שלמה יו"ד ח"ב סי' קס"ח, ושו"ת תרשיש שהם סי' מ',
ושו"ת מקדשי השם סי' צ"ט בהגהות דבר צבי אות א', ע"ש.

ב, בערוך השלחן חו"מ סי' כ"ח ס"ג הביא בשם אחרונים, דכל זמן שהבעלי דין עצמם אינם עדיין ביניהם לפני
אותה בי"ד ליכא חיוב זה כלל ע"ש, וא"כ בודאי דלא שייך ב"ד החיוב דאם לא יגיד.

ג, אמנם אפילו כשנוגע להפסד ממון ואפילו כשהבעלי דינים אכן באו לפני הבי"ד וכנ"ל ס"א וב', מ"מ אינו עובר
על החיוב דאם לא יגיד רק כשע"י מה שכובש עתה את עדותו יפסקו הבי"ד שלא כדן ושוב לא יהיה באפשרות להחזיר
ולתקן הדבר, וכמו שפסקו בשו"ת מהרשד"ם אה"ע סי' פ"א, ותורת חסד (פרחיה) סי' קנ"ג, מה שאין כן המצב ב"ד כלל,
וכמובן.

ד, בשו"ת מתנה חיים ח"ב סי' א' ב' ג' פסק, דהחיוב של אם לא יגיד הוא רק בשנים, אבל על שלש ליכא חיוב זה
כלל כי הם יכולים לומר שרוצים להיות הדיינים בעצמם, ועד כדי כך שאפילו אם הנתבע אינו רוצה לבא לפניו מ"מ אינם
מחוייבים לילך ולהעיד בפני הבי"ד שבחר הנתבע ע"ש, וא"כ כש"כ ב"ד שהמדובר מן בי"ד ממש של שלש שכבר ישבו בדבר
זה (ועי' נו"ב מהד"ת אבה"ע סי' ק"ג, ק"ה), ולא עוד אלא שהנתבע אכן בחר בהם (כדין התובע הולך אחר הנתבע) בודאי
שאינן עליהם החיוב דאם לא יגיד כשאינם רוצים להעיד אצל בי"ד אחר.

ה, החיוב דאם לא יגיד ליכא רק כשכובש את עדותו ללא שום טעם ותועלת, משא"כ אם עושה זאת שלא יתבזה
ע"ז אינו מחוייב להעיד, וכמו שפסק בשו"ת בית אברהם סי' כ"ב ע"ש, ואפילו כשכובש עדותו עד שישלמו לו שכר טירחתו

(ובאופן המותר וכגון הוצאת הדרך וכדומה) אינו עובר, וכמו שפסקו בשו"ת כנף רננה סי' מ"ה, ושו"ת משפטי שמואל ח"א סי' כ"ט ע"ש. ואצ"ל שבנ"ד יש טעמים גלויים ונסתרים הרבה יותר חזקים מכל"ל על מיאונם להעיד לפני ב"ד אחר בזה. ו), אפילו כשיש רק חשש הפסד ממון להעיד אינם עוברים באם לא יגיד וכש"כ כשיש גם חשש סכנה בדבר, ובשו"ת אבקת רוכל סי' קצ"ה יש פסק מה שחתמו עליה מרן הב"י והמב"ט, שמי שהטיל חרם על עד שלא רצה להעיד מטעמים כזה והוא השיב לו "אדרבה", שהמחרים הוא בנידוי ע"ש. [וכן פסק ביצועות ישראל סי' כ"ח סק"א, דאף בשביל הפסד ממון בלבד אין מחוייבין להעיד ע"ש].

ז), על אף דקימ"ל בחו"מ סי' כ"ח ס"ב שרשאי אדם להחרים בביהכ"נ על כל שיודע לו עדות שיבא ויעיד, כבר כתב התומים שם סק"ה דרשות זה ניתן להבעל דין דוקא ולא להדיינים, דמה טיבו של ב"ד בכך כי מה איכפת להם והרי נראים כעורכי הדיינים עכ"ל, [והגם שיש לחלק בין הנידונים, עיין לקמן אות ד/ד, והבן]. וכן פסק גם בראש יוסף ה' עדות סי' כ"ח סק"ב, שהב"ד אין בכוחם להחרים רק הבע"ד ע"ש. [והגם שהתפארת יעקב חו"מ סי' ז' סק"ו חולק ע"ז, כבר מבואר לעיל אות ג'א' שבכל כה"ג יש לו למי שרוצין אותו לכופף הדין של מוחזק שיוכל לומר קים לי, ע"ש].

ח), על אף דקימ"ל בחו"מ סי' כ"ח ס"ב שרשאי אדם להחרים בביהכ"נ על כל שיודע לו עדות שיבא ויעיד, כבר כתבו הפוסקים דזהו רק "דרך כלל" אבל לא על איש מיוחד, עי' שו"ת מים רבים ח"ד חו"מ סי' א', ועיין ימין סי' א'. [ועי' ביו"ד סי' של"ד סמ"ג, דהמחרים למי שאינו חייב נידוי ה"ל הוא עצמו בנידוי. [ועי' בשו"ת רמ"א סי' נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט, שגדולי עולם פסקו כן להלכה והוסיפו "וק"ו ב"ב של ק"ו אם הוא ת"ח מחוייב יהיה מי שיהיה לפייסו שאין לך ביוש יותר מזה", וכתבו ש"נידוי הגאונים לא חל עליה ואדרבה שלו חל" ע"ש]. ובטור"ז שם סק"ג כתב דבזמנה"ז שהנדויין מקולקלין אין מנדין שום אדם ואף מי שראוי לנדוהו משום עבירות גדולות, וכש"כ בב"ד.

רביעית, מעולם לא היה כאן ישיבת ב"ד כלל וכלל, וכיבואר היטב להלן:

א), והיינו, אפילו בגוונא כשיש כח לכופף על הגדת עדות, ג"כ פשיטא דכשאינן לאותה הבית דין הדין של "בית דין קבוע בעיר", אז יש כח להעדים או למי שמעידים עליו לבחור לאיזה ב"ד שרוצים לילך להעיד, וכמש"כ בשו"ת הרי בשמים ח"א סי' ק"ד, וכש"כ בב"ד שאין כאן שום כח כפיה על זה לפי כל הטעמים הנ"ל. והגם שיש מבוכה בפוסקים אם כשבא לפנייהם לדון אי הוי כקיבלהו עלייהו, עי' הלכה למשה חו"מ סוס"י ט"ז, ויוסף אברהם סי' כ"ו, תוות יאיר סי' ה', כרם שלמה חו"מ סי' א', משפטי שמואל סי' צ"ג ע"ש, מ"מ זהו רק כשבאו שני בע"ד לדון לפנייהם, ולא כשבא ראש ב"ד "איבערצו שמועסן" הדברים עם "מחותנו" שישב ב"ראש המסובין", ומה גם שהצהיר כן בפירוש בהתחלת הישיבה שלא בא רק לשמוע ולהשמיע, ודאי שלא עלתה על דעתו לקבלם עליו כדיינים.

ב), ובפרט בב"ד שכאמור שהפגישה היתה בבית של "מחותנו" והוא היה "ראש המסובין", בודאי שלא התכווין לקבל עליו דין ה"פסול" לדון מדינא, עי' שו"ת הרי"ף (ירושלים) סי' ק"ו, וחידושי רע"א וח"ס שם, וברכ"י חו"מ סי' ז' אות כ"ט, וזכרון משה שם, שו"ת מהר"ם לובלין סי' ס"ג, רדב"ז ח"א סי' תקל"ט, דבר שמואל (אבוהב) סי' נ"ד, מר ואהלות חו"מ סי' ד', חות יאיר סי' ב' - ד', מהר"ט צהלון סי' רל"ז ורל"ח, שאילת יעב"ץ ח"ב סי' א', דברי ריבות סי' קצ"ג, מהרש"ם ח"ג סי' כ"ב, קרית חנה סי' ט"ל, די השב חו"מ סי' א'. [ועי' שו"ת חו"מ סי' ב' וג', שמסתפק שלא יוכל אדם לברור לו דין ששונא אותו, כי הצד שכנגד יכול לומר שחושש שמתוך שידוע כשונא יתאמץ להראות ישרותו ויזכהו שלא כדן, וא"כ ה"נ בב"ד, כשמחותן מחייב את מחותנו יש חשש זה, וד"ל].

ג), וזה מיהא ודאי, דאין כח לשום ב"ד בזמנינו אפילו אם יהיה כגובה ארזים גובהם, לומר שהם גדולים מן שארי בתי דין וכמש"כ בשו"ת מהר"ק שורש א', ובשו"ת מהרש"ם חו"מ סי' ז' ו"ב כתב בשמו שמימי האו"ז ואילך יש לכל בתי דין סמכות שוה מפני השלום, וכן פסקו להלכה בשו"ת פרוח מטה אהרן ח"ב סי' פ"ג, ובשו"ת שיבת ציון סי' צ"ח, ובשו"ת ברכת חיים סי' נ"ב אות י"א וסי' נ"ג, עיי"ש.

ד), ובפרט כשידוע שתחת הדיינים החשובים שהם צדיקים באמת, מפעיל כח הדוחק מן "רב" "קרוב" ו"נוגע" בדבר, ובפרט אותו אינש דלא מעלי "מהכא" באצטלא דרבנן שתחת המסוה של העמדת הדת על תלה - ובו בזמן שכל הנקודה מה שמעכבין נתינת גט כשר בב"ד הוא רק ענינים פרטיים וצדיקים שהאשה מקפח את בעלה מזכויותיו כאב לילידיו זה ארבע עשרה שנה - הוא מעמיד פנים כאילו שזה היה ענין דחוף ונוגע "להצלת כלל כולו", והוא דוחק על הדיינים כאילו שכל דאגתו הוא לש"ש, בזמן שאמיתת עומק כוונתו מה שכואב לו ומה שמטריד את מנוחתו הוא רק להבטיח השתלטותו ונצחונו עד שלצורך זה הוא מוכן להגביר את כח הערכאות על אחבני ולעודד להנשים לילך שם ולהרים יד בתורת מרע"ה. [ונפלא הדבר, דכשהכו את הבעל מכוח רצח ובהלם אלקטרי להוציא ממנו גט פסול ובטל לכל הדיעות, לא הכריז שום ב"ד שמי שידוע הפרטים חייב לבוא ולהעיד ע"ז איך שנעשתה ועל ידי מי שנעשתה, וגם "מרעיש" זה לא דאג מעולם נגד פירצה זו מה שעדיין מרקד בינינו, ואפילו עכשיו לאחר שכבר יצא מזה המכשול הנורא של נשיאת "אשת איש" לאיש זה, כשלון שלא נשמע עדיין בחוג שלנו עד עתה ומאורע שהיה צריך לזעזע את כל מי אשר בשם ישראל יכונה, אכתי הדאגה היחיד המטריד את אותו "המרעיש והמבלבל" הוא רק להבטיח שהאשה תוכל להמשיך בערכאות ולקפח את בעלה מזכויותיו כאב לילדיו...., והאם צריכין עוד לברר אם כוונתו לש"ש].

מכל הנך טעמי הדבר ברור דבנ"ד אין העדים מחוייבין לבא להעיד לפני הרבנים הנ"ל, וכבוד תורתם וצדקתם במקומו מונח.

כה דברי חחותם בשם הב"ד למען האמת והצדק, יום ג' לס' "עד מתי יהיה זה לנו למוקש" (בא) ר"ח שבט ה'תשס"ה לפ"ק

חיים שלמה אברהם

חיים שלמה אברהם
מח"ס דברי שלמה וברכת שלמה

בעזהש"ת

בהשערוריה של "אשת איש" שנשאה לאיש זר ע"י "גט מעושה" הפסול מן התורה, בעוד שכבר היה מונח גט כשר (מושלש ע"י בעלה) בבית דינינו, והיא ממאנת מלקבלה עד היום רק בכדי שתוכל להמשיך לקפח את בעלה מזכויותיו ע"י כח הערכאות

להתוודע ולהגלות - לכל מאן דבעי למידע

מודעה ב'

היות שיצא מכתב מאת הגה"צ מו"ה יוסף טויסיג שליט"א אב"ד דק"ק בעלעד ביום ג' בשלח ה'תשס"ה, שע"פ הפצרתו של הרב נפתלי מאיר באב"ד שליט"א אליו "כאחד מן הדיינים שישבו בסידור הגט בבית דינינו" הוא מסכים עמו שצריך להוציא הגט מתחת ידינו, והיות שהרב נפתלי מאיר הנ"ל מסתובב עם מכתב זה בידו לבלבל ולטשטש את דעת הרבנים שליט"א בתרתי, חדא, כאילו שגם אחד מן הדיינים "שלנו" מסכים שצריך להוציא את הגט מתחת ידינו. ועוד, כאילו שלא דנו בב"ד שלנו בענין גט זה בג' חדשים האחרונים לפי עדותו של הגה"צ הנ"ל, ובוה רוצה הרב נ"מ להוכיח שהראש ב"ד שלנו שליט"א עושה הכל על דעת עצמו מבלי להתייעץ עם שאר חברי הבי"ד שישבו בעת סידור הגט, בניגוד למה שמצהיר הראש ב"ד שלנו חזור ושוב, למנהיגי דורינו שליט"א, שאכן מתייעץ הוא בכל הפרטים עם שאר חברי הבי"ד, ורוצה לבזותו כ"בדאי" ולעשותו כאחד הריקים ח"ו. על כן מוכרחים אנחנו להכריז ברבים במחכ"ת של הגה"צ מבעלעד שליט"א היקר בעינינו עד למאד, שלמעשה לא ישב הגה"צ הנ"ל בעת סידור גט זה בב"ד שלנו כלל.

וטעות זה נשתרבב לו מכח שני טעמים:

ראשית, היות שבאותו יום נסדר אצל בית דינינו "שני" גיטין, והגה"צ הנ"ל אכן היה בין הדיינים שסידרו את הגט הראשון (שנעשה בבוקר לפני צהריים), אבל אח"כ כשהגיע התור לסידור גט השני התאונן הגה"צ הנ"ל שכבר נתייגע מאוד מסידור גט הראשון ודי לו בגט אחד ליום ועזב את המקום, והיה לנו טורח גדול בחיפוש דין אחר במקומו עד שבקישוי גדול עלתה בידינו למצוא דין אחר וסידרנו הגט השני בלי השתתפות הגה"צ הנ"ל, אלא שמכיון שכבר עברו מאז זמן של כמעט עשר שנים, ובצירוף העובדא שהבעל המגרש השני כבר היה נמצא במקום בעת סידור גט הראשון, על כן נתחלף לו להגה"צ הנ"ל בין שני גיטין הללו [ובפירוש כתוב ב"הרשאת הגט" הנמצא תח"י מי שהיו הדיינים אצל גט זו, ולא נזכר שם שמו של הגה"צ מבעלעד שליט"א כלל].

ושנית, שזה דרכו של הרב נפתלי מאיר הנ"ל, שבהיותו להוט ורדוף לבלבל ולטשטש דעת בני"א בכל מה שקשור לענין זה, ובהיותו "בעל דמיון" גדול הוא מצליח להכניס את "כח הדמיון" שלו גם באחרים, לשכנעם באמיתת מציאת מעשים שלא היו ולא נבראו, ע"י שבא אליהם בשקרים, וכמו שעשה להגה"צ הנ"ל, שבא אליו ביחד עם הטוען הר' ארי' ראבינאוויטש [היות שראו שהכרזת הבי"ד להאשה שיש להם גט מושלש בעבורה היה על תופס נייר (לעטער העד) של בית דינו "משפט צדק"...] ואמרו לו בשקר - בשם אדם אחד - שהוא היה בין ה"מסדרים" את הגט ה"זה", דבר שאותו אדם גופא מכחיש בהחלט ומעיד להיפך הגמור, (עיין מכתבו הרצ"פ, ועד אחר ה"ה מו"ה ר' אריה ליב עמערט נ"י הוא אדם בא בשנים ולדבריו הוא אינו זוכר כלל שום פרט מן הגט הזה), וככה עלתה לו להכניס מבוכה וטשטוש ובלבול המוח אצל הגה"צ הנ"ל שידמה בעיניו כאילו שאכן היה הוא בין ה"מסדרים" את הגט "הזה", דהרי העד מעיד כן... והא ראייה שהאמת כדבריו דאל"כ איך ידע לבא אליו... [בצירוף השכחה והחילוף שבין שני הגיטין כנ"ל], בעוד שלאמיתו של דבר לא היה הגה"צ הנ"ל אצל גט זה (השני) כלל, רק אצל גט הראשון שנסדר בבוקרו של אותו יום.

השתמשות באמצעי שקר וסילוף:

וכן ממש עשה הרב נ"מ הנ"ל גם כשהלך אצל הרב האלצער והרב מעסינגער, שהראה להם "מסמך" בלשון ענגליש, שאינם יכולים לקרותו כלל, ואמר להם ששם חתמה האשה שיוצאת כליל מן הערכאות, ועל סמך דבריו כתבו שראו שהאשה כבר נקטה צעד לטובה, בו בזמן שבנייר ההוא כתוב ההיפך ממש... היות שלא עלתה על דעתם לחשוך שייתכן שרב ודיין ישתמש באמצעים של ערמה ושקר. וזהו לימוד גדול על אופן כל ה"מהלך" של הרב נ"מ בדרכו הארוך להכניס בלבולים וטשטושים בלב הרבנים שליט"א, ואף שמאד לא נעים לנו לכתוב כל זה, והדבר כואב לנו מאד, אבל מוכרחים אנחנו לומר, שבמקום שיוכיח הרב נ"מ הנ"ל את כוחו וחילו באורייתא, בהראות לנו את צדקת מעמדו ע"י כתיבת "בירור הלכה" איך שמחוייבין אנחנו למסור הגט ליד האשה, הוא בוחר להראות את כחו בזרוע ובשקרים, ומבזה בזה את כבוד הרבנות והדיינות עד לעפר, לא זו הדרך להגיע למטרותיו וכדי בזיון וקצף. ובכלל איפוא היה הרב

ג"מ הנ"ל כל אלו השנים כשידע שבעלצקי וכת דילי' עוסקים בהפקעת קידושין ושאר פסולי גיטין ה"י האם גם אז היה רץ אצל הרבנים שליט"א להרעיש נגד פורקי עול הללו המרבים ממזרים בישראל?

ובזה סרו ונתבטלו לגמרי טשטוש שני השקרים מה שהרב ג"מ הנ"ל רוצה להכניס בלב הרבנים שליט"א. חדא, כאילו שאחד מחברי הבי"ד עצמו מסכים שצריכין להוציא את הגט מתח"ל. ועוד, כאילו שלא דנו הבי"ד המסדרים בענין גט זה בג' חדשים האחרונים. דכיון שבאמת לא היה הגה"צ שליט"א הנ"ל בין המסדרים את הגט הזה, היא הנותנת שלא דנו "עמו" בפרטי הדברים, ואצ"ל שהסכמתו להוציא את הגט מתח"י אינו מחייב אותנו כלל היות שלא היה בין המסדרים גט זה, ואינו יודע בטיב כל עניני ופרטי השתלשלות הדברים בהענין. ומה גם, שעצם הצהרת הגה"צ מבעלעד שליט"א שלא דנו "עמו" בכל הקשור עם גט זה, זה גופא משמש לנו כהראיה היותר חזק שבאמת לא היה כלל בין מסדרי גט זה, דהגע עצמך, אם אכן היה הוא בין המסדרים, האם לא היינו מתקשרים אליו להודיעו עכ"פ מכל השערוריה שנעשה לאחרונה סביבות גט זה?! (שהוא לא ידע כלל מכל המתרחש), ובפרט כשידענו היטב שהרב רנ"מ הנ"ל מתאמץ בכל כוחו לגלות את זהותם של הדיינים, האם לא היינו מתקשרים אליו להזהירו על כך?!

תורה אחת לכולנו:

ובחדא מחתא הננו להודיע בזה לכל ת"ח וצורב רב או דיין או בי"ד, שחברי הבי"ד שלנו יושבים בימים הללו ודנים בכובד ראש על כל צדדי השאלה על פי תוה"ק שעל דרך רבותינו גדולי הפוסקים שמפיהם אנו חיים, כולל גם אם השתנות המצב מרשה (או מחייב) אותנו למסור את הגט להאשה. אשר על כן, היות שתורה אחת לכולנו, וכולנו יראים מלהסתבך בפח כשלון של איסור, על כן טרם שנבוא בזה להחלטה סופית הננו לבקש בזה, שכל מי שיש לו טעמים ונימוקים וראיות לאחד מן הצדדים במבוכה זו, שיואיל נא בטיבו לשלוח לנו את דבריו, לא יאוחר מחדש ימים מהיום, ובוודאי שנתחשב עם דבריו בכובד ראש כיאות וכראוי לענין חמור כל כך. אבל אנו מתנים מראש התנאים דלהלן:

א), שישלח את דבריו על הכתובת שלנו ב"כתב" דווקא, כי על דברים שבע"פ לא נשיב כלל.

ב), שיחתום את שמו האמיתי על מכתבו, ובלא זה לא יומסר המכתב כלל אל הבי"ד.

ג), שדבריו יהיו מיוסדים על ראיות ומקורות מדברי הפוסקים בהלכה, או עכ"פ על דברי ספרי יראה בהשקפה עם מראה מקומות מדוייקים לכל דבריהם, וזולת זה לא נוכל להתחשב עם דברי "חוות דעת" ו"ציווי" בעלמא - בלי ראיה מדברי רבותינו שמפיהם אנו חיים.

ד), שיכתוב את דבריו בכבוד הראוי והיאות לכל בי"ד בישראל, כמו שהיה דרכי רבותינו מעולם להתנהג בנימוס הראוי לכל ת"ח וצורב. ומי לנו גדול מן הגאונים הצדיקים הנוב"י והחת"ס וכדומה, שבמקרה שאילו היה מתרחש בימיהם שאלה כזו, שהיה מונח גט מושלש אצל איזה בי"ד [הכי קטן או אצל רב הכי קטן שמאיזה כפר הכי קטן], שעל אף גדולת טבעם ושמים שיצא בכל העולם כ"רבן של כל בני הגולה", עכ"ז לא היתה זאת סיבה ח"ו שיכתבו אליו בזלזול ובקנתור או בלשון "השתלטות" וכאילו שמוכרחים ו"חייבים" לעשות דוקא בדיוק כרצונם, אלא שהיו עורכים אליו מכתב בדרך כבוד הראוי, להסביר "למה" לפי דעתם צריכין לעשות כך וכך בהנידון, ואצ"ל שלא היה באים לכופ את אחרים לקבל את "חוות דעתם" בעלמא, רק היו מבססים את דבריהם על פי ראיות ומקורות בש"ס ופוסקים.

כה דברי החותם בשם הבי"ד למען האמת והצדק, יום עש"ק לס' "עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורתי" (בשלח) י"א שבט ה'תשס"ה לפ"ק

ב"ח חיים שלמה אברהם

חיים שלמה אברהם
מח"ס דברי שלמה וברכת שלמה

בס"ד

אני הח"מ הנבי מצהיר בזה שהייתי מבין הגוכחים בשעת סידור הגט שנסדר ע"י הגה"צ רצ"ד אברהם שליט"א [וכנודע הושלש אח"כ בבי"ד] ע"י הרב ר' אברהם רובין ג"י בעד אשתו מרים ח'י' (לבית מונד) בשנת תשנ"ה, והגה"צ ר' יוסף טריסיג אב"ד בעלעד שליט"א לא הי' אחד ממסדרי גט הנ"ל רק אצל גט אחר שנסדר מקודם לכן באותו יום. ומעולם לא אמרתי לשום רב או אדם וכו' שהגה"צ הנ"ל אכן ישב אצל גט הנ"ל. וע"ז בעה"ת ביום ד', לס' וה' הולך לפניהם יומם, ט' שבט שנת תשס"ה, פה ברוקלין, נוא יארק

אברהם אפרים גאטהייל

בעוהש"ת

הזמנה להופיע בבית דין, והתראת בי"ד

אל מר הירש מיכל טשין, ומרים חיה רובין (לבית מונד) אשת ר' אברהם רובין נ"י

באנו להודיעכם בזה, שבית דינינו יושבים כעת ודנים בכובד ראש בכל הנוגע לסביבות הגט המושלש אצלנו ע"י מו"ה ר' אברהם רובין נ"י עבור אשתו מרים חיה זה קרוב לעשר שנים כבר, ובעיקר אם השתנות המצב דורש למסור הגט לאשה הנ"ל.

אשר על כן הנכם מזומנים לבא לבית דינינו, כדי שנוכל לערוך חקירה ודרישה, וגם גביית עדות בפניכם להבהיר כמה ענינים מעורפלים הנוגעים להלכה בענין זה. ואנו מצהירים בזה שלא נניח לשום טוען או בא כח להופיע בבית דינינו, כי לעת עתה אנו מעונינים בהבהרת דברים ע"י חקירה ודרישה וגביית עדות בלבד, ולא בקבלת טענות ומענות.

עליכם להתבונן ולהכיר בהנחות דלקמן:

(א), מעשה גט המעושה שנערך ע"י וולמארק ובעלסקי וחבריהם הוא פסול בתכלית מן התורה. [עברנו בעיון על כל דברי ה"מתירים" ועמדנו על גילוי טעותים וסילופים גסים בין בהלכה ובין במציאות העובדא, הנמצאים בכל אורך דבריהם ה"י, באופן שיוצא ברור בלי שום היסוס כלל שמעשה גט המעושה מה שעל סמכותה "נשאתם", היא בטל ומבוטל כעפרא דארעא], והאשה מרים חיה רובין היא עדיין "אשת איש" גמורה. אשר על כן, אנו מזהירים אתכם בכל התוקף, שעליכם לפרוש זה מזו "לגמרי" טרם שתקבל גט כשר ע"פ תוה"ק, ולא להמשיך לחיות ח"ו באופן של "הפקירות" באיסור חמור ונורא כל כך רח"ל, באופן שלא נשמע עוד כמוה אצל אנשים המוחזקים כחרידים לדבר ה', ואין צריך לומר שהוולדות שיוולדו לכם טרם שתקבל האשה גט כשר יהיו "ממזרים" גמורים, ששום אדם שומר תו"מ ימאן וגם יהא אסור להשתדך עמהם, אנה חוסו על נפש בניכם ובנותיכם, שלא תגרמו להם הרעה היותר גדולה מה שהורים יכולים לגרום לבניהם מה שלא ימחלו לכם לעולם, ומום שהוא מעוות שלא יכול לתקן לעולם.

(ב), בית דינינו הוא הבי"ד היחיד ממי שתוכלו לקבל את הגט הכשר, וכל הטצדקאות מה שמנסים אנשים מבחוץ להטיל עלינו לחץ לא יועיל שנשנה שום דבר בדעת תוה"ק ע"פ דברי הפוסקים ודרכי רבותינו מדורות עולם, ורק זאת יהיה אור לנתיבותינו והחלטתינו.

(ג), לפי הידיעות שיש לנו עד כה, אי אפשר לנו למסור את גט הכשר להאשה, ואשר על כן השכל מחייב אתכם שתופיעו בבית דינינו כדי שנוכל לברר כמה דברים, מה שרק יוכל להועיל לקבל גט הכשר, אבל לא להזיק בענין זה בשום אופן.

(ד), אם לא תודיעו לנו את הסכמתכם בכתב להופיע אצל בית דינינו עד עשרה ימים מיום הח"מ, נוכרח לקבל עדות שלא בפניכם. כמוכן, שלא נתחשב עם דברי שום בא כח מבלעדיכם, לא בכתב ולא בע"פ, רק בדברי עצמיכם בלבד, ובכתב דוקא ולא זולת.

כה דברי החותם בשם הבי"ד, יום ה' לס' "ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו" (יתרו) י"ז שבט ה'תשס"ה לפ"ק

ב"ד ד"ר צדק
חיים שלמה אבראהם

BETH DIN ZEDEK
KEDUSHAS LEVI
21 Rita Avenue
Monsey, NY 10952

בית דין צדק
דקהל קדושת לוי
מאנסי, נוא יארק
(845) 352-0532
Fax: (845) 426-1349

בעזהש"ת

התראת בי"ד - ב

אל מר הירש מיכל טשין, ומרים חיה רובין (לבית מונד) אשת ר' אברהם רובין נ"י

באנו להודיעכם בזה, שבית דינינו עומד כעת בהדיונים הכי סופיים בכל הנוגע לסביבות הגט המושלש אצלינו ע"י מו"ה ר' אברהם רובין נ"י עבור אשתו מרים חיה זה קרוב לעשר שנים כבר, ובעיקר אם השתנות המצב דורש למסור הגט לאשה הנ"ל, והיות שסרבנתם להזמנת בית דינינו ששלחנו ביום י"ז שבט העבר על כן גבינו עדות שלא בפניכם כמו שהזמרנו אתכם, ואנו מתכוננים להוציא בקרוב פסק דין מפורט על כל הפרטים השייכים לזה.

ואנו מזהירין אתכם עוד הפעם בכח תוה"ק שעליכם לפרוש זה מזו "לגמרי" טרם שתקבל גט כשר ע"פ תוה"ק, ולא להמשיך לחיות ח"ו באופן של "הפקירות" באיסור חמור ונורא כל כך רח"ל, באופן שלא נשמע עוד כמוה אצל אנשים המוחזקים כחרידים לדבר ה', ואין צריך לומר שהוולדות שיוולדו לכם טרם שתקבל האשה גט כשר יהיו "ממזרים" גמורים, וכל יהודי שומר תו"מ ימאן וגם יהא אסור להשתדך עמהם, אנה תוסו על נפש בניכם ובנותיכם, שלא תגרמו להם הרעה היותר גדולה מה שהורים יכולים לגרום לבניהם מה שלא ימחלו לכם לעולם, ומום שהוא מעוות שלא יכול לתקון לעולם.

כה דברי החותם בשם הבי"ד, יום ג' לס' "אתם חטאתם חטאה גדולה" (תשא) י"ג אדר א' ה'תשס"ה לפ"ק

ב' חיים שלמה אברהם

חיים שלמה אברהם

BETH DIN ZEDEK
KEDUSHAS LEVI
21 Rita Avenue
Monsey, NY 10952

בית דין צדק
דקהל קדושת לוי
מאנסי, נוא יארק
(845) 352-0532
Fax: (845) 426-1349

בעזהש"ת
גילוי דעת

בנידון: מר הירש מיכל טשין (ב"ר יצחק אייזיק), ומרים חיה רובין (בת ר' שלמה אריה ליב מונד) אשת ר' אברהם רובין נ"י
1118 Kersey Road, Silver Spring, Maryland 20902

בדבר הג"פ שהושלש בבית דינינו ממורה אברהם רובין ביום כ"א אייר תשנ"ה בעד אשתו (האשה הנ"ל), והיא מחמת עקשנותה להמשיך לקפח את בעלה מזכויותיו ע"י הערכאות נגד תורה"ק, מיאנה לקבל את גיטה מבית דינינו, ובחירה לשכור בדיונים לחטוף את בעלה לתוך "ווען" בלילה, ושם הוכה במכות של רציחה ובהלם אלקטרוני כדי להוציא ממנו גט בעל כרחו, ואח"כ הוסיפה חטא על פשע, שביחד עם איש מר הירש מיכל הנ"ל נכנסה ל"חופה וקידושין", וערכו בפומבי "שמחת נשואין" ביום י"א מרחשון תשס"ה רח"ל, ועכשיו באים "באי כוחה" של האשה הנ"ל ותובעים מבית דינינו הגט המושלש אצלינו, מכת הנימוק שלא יתרבו ממזרים בישראל.

לאחר העיון והדיון בכל צדדי שאלה חמורה זו בכוכד ראש, יצא היום הפסק דין מלפנינו על פי תורתנו הקדושה כדלהלן:

א. הגט מעושה שלא כדן הנערך על הבעל מורה אברהם רובין ביום י"א מרחשון תשנ"ז, ע"י מכות של רציחה ובהלם אלקטרוני, הוא פסול ובטל מן התורה, והאשה מרים חיה רובין (לבית מונד) הנ"ל היא עדיין "אשת איש" גמורה, אשתו של מורה אברהם רובין הנ"ל.

ב. בכדי שתוכל האשה מרים חיה רובין לקבל את הגט הכשר המושלש על ידי בית דינינו, מוטל על הנ"ל לעשות מקודם הצעדים דלהלן (סעיפי ג-ד).

ג. עליהם [מר הירש מיכל טשין והאשה מרים חיה רובין הנ"ל] לפרוש תיכף ומיד זמ"ז ולהתגרש בגט פטורין כשר ב"בית דינינו", ואסורים לחזור ולינשא זה עם זה עולמית וחייבים לדור למשך שלושים יום שלא בעיר אחת.

ד. על האשה הנ"ל לצאת תיכף ומיד מן הערכאות, ולסגור כליל את התיק, מה שפתחה שם נגד בעלה מורה אברהם הנ"ל, ולשלוח לנו את ההוכחות על זה, תיכף ומיד.

ה. כשיתברר שהאשה קיימה פסק בית דין הנ"ל (סעיפי ג-ד), יישבו הדיינים לדון ולסדר תביעת בעלה מורה אברהם נ"י בענין החזרת קשר עם בתו תח"ל אצלו, איך ובאיזה אופן שתייעשה על צד היותר טוב וישרות שאפשר.

ו. לאחר שיסתדרו דו"ד שביניהם, אז יצוו הבי"ד להשליח למסור לה את הגט הכשר המושלש אצלו, אבל טרם כן אסור עליו להוציא את הגט מתחת ידו.

ז. אח"כ תוכל האשה מרים חיה רובין (לבית מונד) להנשא לכל מי שתרצה, חוץ לבעלה מורה אברהם הנ"ל ולמר הירש מיכל טשין הנ"ל, שאסורה להנשא לשניהם עולמית.

ח. כל עוד שלא תקבל האשה מרים חיה רובין גט כשר מבעלה מורה אברהם נ"י, אם תמשיך ח"ו לחיות ביחד עם מר הירש מיכל טשין הנ"ל (או עם שום אדם אחר), הרי בניה ממנו ממזרים גמורים.

כמובן ש"פסק דין" אינה חומר להתמודדות להראות כח התנצחות, והיות שלהחלטת פסק דין וגילוי דעת זה באנו אחרי דיונים רבים במשך זמן בכוכד ראש בדברי הפוסקים הדנים בזה, אשר על כן, על אף הלחצים החזקים שמסביבות פרשה זו, הרינו להודיע שפסק דין הנ"ל שיצא מאתנו היא החלטה סופית, בנוי ומבוסס על דעת תורתנו הקדושה, ושום לחץ או "צוויים" או "התראות" ו"איומים", ואצ"ל "כח זרוע" מרחוקים ומ"קרובים" שהולכים שולל אחרי ה"שקרים" של "באי כוחם" של הבעל והאשה הנ"ל, לא ישכנע אותנו להוציא הגט המושלש, זולת אם יוכיח אותנו יהיה מי שיהיה, אפילו הכי קטן שבקטנים, שטעינו בדין ויוכיח את דבריו במקורות ויעריך את דבריו בכתב על פי מקורות מש"ס ופוסקים, כמנהג רבותינו מאז ומקדם, והי' בזה שלום.

כה דברי החותם בשם הבי"ד, יום ב' לס' פקודי, כ"ו חודש אדר א' ה'תשס"ה לפ"ק

חיים שלמה אברהם
חיים שלמה אברהם

יום ד' פקודי, כ"ח לחודש אדר הראשון, שנת תשס"ה לפ"ק.

בדבר הגט שהושלש אצל ביד"צ "קדושת לוי" ע"י הבעל מו"ה אברהם רובין נ"י, עבור אשתו מרים חיה (לבית מונד), ביום כ"א אייר תשנ"ה. אולם אשה הנ"ל במקום שתפסוק מלקפח את בעלה בערכאות מזכותיו שיש לו ע"פ תוה"ק, ולכא לבי"ד לקבל הגט המושלש, בחרה להמשיך בערכאות נגד תוה"ק, ושכרה שבירי הרב שהוציאו מבעלה "גט מעושה שלא כדין" ביום י"א מרחשון תשנ"ז בכפייה שע"י מכות אגרוף אכזריות ובמהלומות "סמאן גאן" [המשבש כליל את דעת הנפגע מזה בשעתה, והכפייה היתה גם על "מינוי" השליח], הפסול ובטל מה"ת לכל הדיעות. ואח"כ הלכה על סמך זה ביום י"א מרחשון תשס"ה והיתה לאיש אחר, ה"ה מר הירש מיכל משיין מסילווער ספרינג, מערילענד. ועכשיו באים "באי כוחם" לתבוע הגט המושלש בבי"ד מכח הנימוק "שלא יתרבו ממורים בישראל".

הרינו מצטרפים בזה בצירופא דרבנן, להפסק דין שיצאתה מביד"צ "קדושת לוי" ביום כ"ז אדר א' העל"ט, שהיות שהאשה הנ"ל היא עדיין "אשת איש" גמורה, אשתו של בעלה מו"ה אברהם רובין נ"י, ואסורה על שניהם עולמית. אישר על כן חייבין מקודם האשה מרים חיה רובין והאיש הירש מיכל משיין לפרוש זמ"ז ולהתגרש זמ"ז בגט פיתורין, ורק אחר כך מותר למסור לה הגט המושלש כדי שתוכל להגשא לשלישי, אבל מרם כן אסור להשליח למסור לה גט המושלש, [כמו שביארנו בארוכה בעושהי"ת מיסודות איתנים על פי רברי הפוסקים]. וכל מי שיש בכוחו להשפיע עליהם שיפרדו זמ"ז, למצוה גדולה ייחשב לו ויהא חלקו ממזכי הרבים ומן המעמידים את הדת על תלה.

וע"ז באעה"ח בשם הבר"צ יום הנ"ל.

אברהם רובין ונתיב
אברהם שמואל יהודה געשמעטער
מנהל הבי"ד וספר"ד

